

Homilia a Josep M. Pons i Guri

MN. MARTÍ AMAGAT

Amb motiu del traspàs de Josep M. Pons i Guri, l'home que més i millor va desenvolupar al llarg de la seva vida l'estudi del nostre entorn, reproduir l'homilia que va fer Mn. Martí Amagat, rector de l'església de Santa Maria d'Arenys de Mar, en l'acte del seu enterrament. És un retrat molt ajustat al nostre estimat i admirat mestre.

JOSEP Mª PONS i GURI
Arenys de Mar, 24 de desembre de 2005

Érem amics des de la coincidència i des de la discrepància. Per això en puc parlar sense temor de ser parcial o de ser injust.

El primer que es pot dir d'en Pons és que ha tingut una vida no solament llarga sinó, també, ampla: ocupava molt d'espai, molts

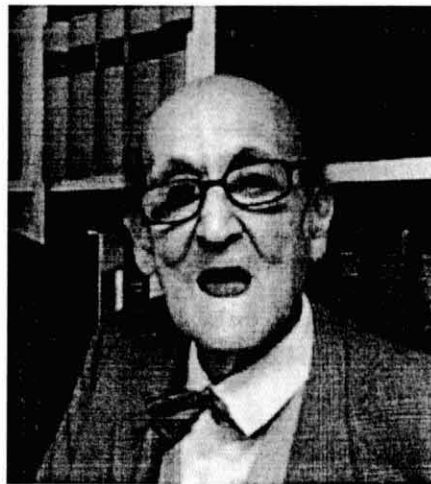
espais. I el segon és que no es pot morir un home de tanta grandesa com ell sense que aixequem acta de la seva persona i de la seva obra.

Les seves qualitats i els seus defectes eren considerables, però el seu conjunt formava una personalitat excepcional, eminent. I és clar que tenia grans defectes: talment les altes muntanyes que conviuen amb els fondals que les envolten. La veritat és que els seus defectes eren, gairebé tots, simples excessos de magnífiques qualitats.

En la seva persona el primer que hom descobria era un intens accent propi. Cert que trobava banal o mesquí, i ho deia en veu alta, tot allò que no corresponia a les mides de la seva veritat. Però

els seus sabers eren gairebé enciclopèdics. Parlant d'ell, l'Albert Manent digué que era *un pou insondable de saviesa*. Tot i així, no volia renunciar a continuar aprenent; era un golafre del saber. Als seus 90 anys va aprendre a manejar l'ordinador (5-III-2000). Tanmateix, el més important arxiu se l'ha endut amb ell, és el que portava a dintre del seu cap. Aquest arxiu tenia la clau de bona part de la història d'Arenys, de la història passada i present, antiga i contemporània.

La seva obra es dreça i s'aixeca enlaire afuada com un xiprer excepcional i projectant una ombra lluminosa no solament en Dret Medieval sinó també en

Història. Les obres amb què ha contribuït a la cultura catalana són monuments perdurables que el recomanen a la gratitud del poble català i a l'orgull de la vila d'Arenys que fou el seu bressol i la seva llar. D'ell sí que es pot dir allò de *stat magni nominis umbra*. Roman viva l'ombra d'un gran home.

En el pregó de Festa Major de 1999 va deixar-nos aquesta consigna: *Fem que el nostre sigui un poble gran i pròsper, culte i tolerant*.

Treballar per aquest objectiu és i serà el nostre millor homenatge. Encomanem-lo ara a Déu: ell hi creia profundament i ens ha deixat un testimoni escrit preciós. Demanem que el Senyor, ni que sigui vestit de rabadà rondinaire, el deixi entrar al Portal del cel.

Mentrestant deixeu-me que jo li digui unes paraules que ell m'encarregà, fa molts anys, com a comiat per al seu enterrament, aquestes: Pons! Descanseu en pau: que ja heu fet prou!

MN. MARTÍ AMAGAT

Un dia no em veuràs
peu dret a l'escullera
dient-te adéu amb la mà estesa
i algú t'explicarà
que és el meu cor qui a l'hora prima
ple de recanxes ha salpat.

M.A.

Josep Maria Pons i Guri

1909 - 2005

Arenys de Mar, 23 de desembre de 2005